

II

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 8 ноември 2007 година

за създаване на общностен механизъм за гражданска защита (преработен вариант)

(Текст от значение за ЕИП)

(2007/779/ЕО, Евратом)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 308 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 203 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Трябва да бъдат направени редица съществени промени в Решение 2001/792/ЕО, Евратом на Съвета от 23 октомври 2001 г. за създаване на общностен механизъм за улесняване на засиленото сътрудничество в рамките на спасителните операции в областта на гражданската защита ⁽³⁾ (по-долу наричан „механизъм“) с цел реагирането на Европейския съюз на извънредни ситуации да бъде по-последователно и ефективно. За да се постигне яснота, посоченото решение следва да бъде преработено.
- (2) През последните години се наблюдава значително увеличаване на случаите и остротата на природните и предиз-

виканите от човека бедствия, причиняващи загуби на човешки живот, имущество, включително културно наследство, разрушаване на икономическа и социална инфраструктура и вреди на околната среда.

- (3) Дейността на Общността по прилагане на резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета от 8 юли 1991 г., относно подобряване на взаимната помощ между държавите-членки в случай на природно или технологическо бедствие ⁽⁴⁾ допринесе за защита на хората и опазване на околната среда и имуществото. Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на Обединените нации от 17 март 1992 г. относно трансграничните последствия на промишлени аварии, одобрена от Общността с Решение 98/685/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾, спомага за по-нататъшно подобряване на предотвратяването и управлението на промишлени бедствия.

- (4) Главната цел на механизма е при поискване да оказва помощ в извънредни ситуации и да допринася за по-добра координация на спасителните операции, обезпечени от държавите-членки и Общността, като се отчитат специфичните потребности на изолираните, разположените в крайната периферия и други региони или острови в Общността. През последните години се наблюдава значително нарастване на броя на страните, прибегнали към механизма за съдействие в гражданската защита. Механизмът следва да се укрепи, за да осигури по-ефективен и видим израз на европейската солидарност и да позволи развитието на способност за бързо европейско реагиране, основано на модулите за гражданска защита на държавите-членки, както призоваха Европейският съвет от 16 и 17 юни 2005 г. и Европейският парламент в резолюцията си от 13 януари 2005 г. относно бедствието с цунами.

⁽¹⁾ Становище от 24 октомври 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 195, 18.8.2006 г., стр. 40.

⁽³⁾ ОВ L 297, 15.11.2001 г., стр. 7.

⁽⁴⁾ ОВ С 198, 27.7.1991 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 326, 3.12.1998 г., стр. 1.

- (5) Механизмът надлежно ще отчита съответното законодателство и международните ангажменти на Европейската общност. Следователно настоящото решение следва да не накърнява реципрочните права и задължения на държавите-членки, произтичащи от двустранни и многостранни договори, които се отнасят до въпросите, обхванати от настоящото решение.
- (6) Механизмът следва да улеснява реагирането в областта на гражданската защита при всички видове сериозни извънредни ситуации, в рамките на Общността или извън нея, включително природни и причинени от човека бедствия, терористични актове и технологични, радиологични и екологични аварии. Във всички тези извънредни ситуации може да се наложи съдействие за гражданска защита, за да се допълнят способностите за реагиране на засегнатата държава.
- (7) Предотвратяването има особено значение за защитата срещу природни, технологични и екологични бедствия и ще се наложи да се разгледат по-нататъшни дейности. Като допринася за по-нататъшно развитие на системите за откриване и ранно предупреждаване, Общността следва да подпомага държавите-членки в свеждането до минимум на необходимото време за реагиране на бедствия и в подаването на сигнал на гражданите на ЕС. Тези системи следва да отчитат и да се основават на съществуващи информационни източници.
- (8) Необходимо е да се предприемат подготвителни мерки както на равнище държави-членки, така и на общностно равнище, за да могат екипите за спасителни операции бързо да се мобилизират и да се координират с необходимата гъвкавост при извънредни ситуации, както и за да се обезпечи, посредством програма за обучение, ефективна способност за реагиране и взаимно допълване на екипите за оценка и/или координация, екипите за намеса и други ресурси, както е уместно.
- (9) Други подготвителни мерки включват централизиране на информацията във връзка с необходимите медицински ресурси и поощряване на използването на нови технологии. Тази информация касае медицински ресурси, които държавите-членки биха могли доброволно да предоставят на разположение за целите на опазването на общественото здраве, след искане за намеса по линия на механизма. В съответствие с член 296 от Договора за създаване на Европейската общност никоя държава-членка не е задължена да предоставя информация, чието разкриване тя смята за противоречащо на съществените интереси на нейната сигурност.
- (10) Следва да се обсъди изграждането на допълнителни модули за спасителни операции в областта на гражданската защита, състоящи се от ресурси на една или повече държави-членки, чието цел е да бъдат напълно оперативни съвместими, за да се подпомогне развитието на способност за бързо реагиране в областта на гражданската защита. Модулите се организират на равнище държави-членки и са подчинени на тяхното ръководство и командване.
- (11) В случай на сериозна извънредна ситуация в границите на Общността или непосредствена заплаха за такава ситуация, която води или може да доведе до трансгранични последствия или в резултат на която може да бъде отправено искане за помощ от една или повече държави-членки, е необходимо съответно нотифициране, както е целесъобразно, посредством установена надеждна обща система за комуникация и информация при извънредни ситуации.
- (12) Механизмът следва да позволява да се мобилизират спасителните екипи и да улесни тяхната координация, за да спомогне осигуряването на по-добра защита, на първо място на хората, но също и на околната среда и имуществото, включително културното наследство, като така ще се намалят загубите на човешки живот, травмите, материалните щети, икономическите и екологичните вреди, както и ще се направи по-осезаемо достигането на целите за социално единство и солидарност. Засиленото сътрудничество при спасителните операции в областта на гражданската защита следва да се базира на структура за гражданска защита на Общността, състояща се от център за мониторинг и информация и обща система за спешна комуникация и информация, управлявана от Комисията и точките за контакт в държавите-членки. Тя следва да осигури рамка за събиране на потвърдена спешна информация, за разпространяване на тази информация до държавите-членки и за споделяне на поуките от спасителните операции.
- (13) Точките за контакт в държавите-членки следва да са в състояние да предоставят информация относно възможността за помощ в областта на гражданската защита, поискана от засегнатата държава, включително информация относно наличността на военни сили, средства и възможности.
- (14) Необходимо е да се обогати наличността на подходящи транспортни средства за подпомагане на развитието на способност за бързо реагиране на общностно равнище. Общността следва да подкрепя и допълва усилията на държавите-членки, като улеснява обединяването на транспортните ресурси на държавите-членки и допринася, когато е необходимо, към финансирането за допълнителни транспортни средства.
- (15) По отношение на спасителните операции в областта на гражданската защита извън Общността механизъмът следва да улеснява и подпомага действията, предприети от Общността и държавите-членки. Спасителните операции извън Общността могат да бъдат провеждани или самостоятелно, или в помощ на операция, ръководена от международна организация, като за тази цел Общността следва да развие отношенията си със съответните международни организации.

- (16) Обединените нации, когато присъстват, имат цялостна координираща роля за операциите за подпомагане в трети страни. Съдействието за гражданска защита, предоставяно по линията на механизма, следва да се координира с Обединените нации и други съответни международни участници, за да се използват максимално наличните ресурси и да се избегне всяко излишно дублиране на усилията. Засилената координация на помощта в областта на гражданската защита посредством механизма е предпоставка за подкрепата на цялостното координационно усилие и за осигуряване на изчерпателен европейски принос към цялостното усилие за подпомагане. При сериозни извънредни ситуации, когато се предоставя помощ в съответствие както с механизма, така и с Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ⁽¹⁾, Комисията следва да обезпечи ефективността, съгласуваността и взаимното допълване на цялостното реагиране на Общността.
- (17) Механизмът би могъл също да бъде средство за улесняване и подпомагане на управлението на кризи в съответствие със Съвместната декларация на Съвета и на Комисията от 29 септември 2003 г. относно използването на общностния механизъм за гражданска защита в управлението на кризи, посочено в дял V от Договора за Европейския съюз. Настоящото решение не засяга компетенциите и ролята на председателството в управлението на кризи съгласно посочения дял.
- (18) Механизмът би могъл да се използва също за подкрепа на консулското съдействие на граждани на ЕС при сериозни извънредни ситуации в трети страни по отношение на дейностите за гражданска защита, ако бъде поискана от консулските власти на държавите-членки.
- (19) Когато се смята подходящо използването на военни сили, средства и възможности, сътрудничеството с военните ще следва условията и реда, процедурите и критериите, установени от Съвета или неговите компетентни органи за предоставянето на разположение на механизма на военни сили, средства и възможности във връзка със защитата на цивилното население.
- (20) Използването на военни сили, средства и възможности следва също да е в съгласие с принципите на съответните насоки на ООН.
- (21) Следва да бъде възможно участието на страни кандидатки и сътрудничеството с други трети страни, както и с международни и регионални организации.
- (22) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за

определяне на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁽²⁾.

- (23) Целите на настоящото решение, а именно улесняване на засиленото сътрудничество между Общността и държавите-членки в рамките на спасителните операции в областта на гражданската защита в случай на сериозни извънредни ситуации или при непосредствена заплаха за възникване на такива ситуации, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и затова, поради мащаба или въздействието на предложената дейност, като отчитат ползите от действието на механизма за намаляване на загубите на човешки живот и вредите, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище.

Ако сериозни извънредни ситуации затруднят способностите за реагиране на засегната държава-членка, тя следва да може да използва механизма за допълване на собствените си ресурси за гражданска защита. Поради това Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (24) Договорът за създаване на Европейската общност и Договорът за създаване на Европейската общност за атомна енергия не предвиждат други правомощия за приемането на настоящото решение освен посочените съответно в членове 308 и 203,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

Предмет и обхват

Член 1

1. Създава се Общностен механизъм (наричан по-долу „механизмът“) с цел да се улесни засиленото сътрудничество между Общността и държавите-членки по време на спасителни операции в областта на гражданската защита в случай на сериозни извънредни ситуации или при непосредствена заплаха за възникване на такива ситуации.

2. Защитата, която следва да бъде осигурена от механизма, обхваща преди всичко хората, но също и околната среда и имуществото, включително културното наследство, в случай на природни и причинени от човека бедствия, терористични актове, както и технологични, радиологични или екологични аварии, включително инцидентно замърсяване на морската среда, настъпило на територията на Общността или извън нея, като се вземат предвид също специалните потребности на изолираните, най-отдалечените и други региони или острови на Общността.

⁽¹⁾ ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

Механизмът не засяга задълженията според съществуващото съответно законодателство на Европейската общност или на Европейската общност за атомна енергия или според съществуващите международни споразумения.

Член 2

Механизмът се състои от редица елементи и действия, включително:

1. списък на спасителните екипи и другите спасителни средства, с които разполагат държавите-членки за подпомагане на спасителните работи при настъпване на извънредни ситуации;
2. изготвяне и изпълнение на програма за обучение на спасителните екипи и друга помощ за спасителните операции, както и на експертите от екипите, които отговарят за оценка и/или координация (наричани по-долу „екипи за оценка и/или координация“);
3. практически и научни семинари, както и пилотни проекти по основните аспекти на спасителните операции;
4. сформирани и изпращани на екипи за оценка и/или координация;
5. създаване и управление на център за наблюдение и информация (MIC), който денонощно е на разположение и е способен незабавно да реагира и обслужва държавите-членки и Комисията за целите на механизма;
6. създаване и управление на Обща система за спешна комуникация и информация (CECIS), с цел възможност за комуникация и обмен на информация между MIC и точките за контакт на държавите-членки;
7. съдействие за разработването на системи за откриване и ранно предупреждение за бедствия, които могат да засегнат територията на държавите-членки, за да се осигури възможност за бързо реагиране на държавите-членки и Общността, както и за тяхното установяване посредством проучвания и оценки относно необходимостта и осъществимостта им и посредством дейности в подкрепа на тяхната взаимосвързаност и връзката им с MIC и CECIS; Тези системи отчитат и се основават на съществуващи източници на информация, наблюдение и откриване;
8. подпомагане на държавите-членки за получаването на достъп до оборудване и транспортни ресурси чрез:
 - a) предоставяне и обмен на информация относно оборудване и транспортни ресурси, които могат да

бъдат предоставени от държавите-членки с цел улесняване на централизираното им използване;

- b) подпомагане на държавите-членки в търсенето и улесняване на достъпа им до транспортни ресурси, които могат да се набавят от други източници, включително търговския пазар;
- v) подпомагане на държавите-членки в търсенето на екипировка, която може да се набави от други източници, включително търговския пазар;
9. допълване на транспорта, предоставен от държавите-членки, чрез осигуряване на допълнителни транспортни ресурси, необходими за обезпечаване на бързо реагиране при сериозни извънредни ситуации;
10. подкрепа на консулското съдействие на граждани на ЕС при сериозни извънредни ситуации в трети страни по отношение на дейностите за гражданска защита, ако това бъде поискано от консулските власти на държавите-членки;
11. други подкрепящи и допълващи дейности, необходими в рамката на механизма, посочени в член 4 от Решение 2007/162/ЕО, Евратом на Съвета от 5 март 2007 г. за създаване на финансов инструмент в областта на гражданската защита ⁽¹⁾.

Член 3

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1. „сериозна извънредна ситуация“ означава всяка ситуация, която има или може да има неблагоприятно въздействие върху хората, околната среда или имуществото и в резултат на която може да бъде поискана помощ по линия на механизма;
2. „реагиране“ означава всяко действие, предприето в съответствие с механизма по време на сериозна извънредна ситуация или след нея, насочено към овладяване на нейните непосредствените последствия;
3. „готовност“ означава състояние на подготвеност и способност на човешките и материалните ресурси за ефективно бързо реагиране при извънредна ситуация, което е постигнато в резултат на предварително предприети действия;
4. „ранно предупреждение“ означава своевременно и ефективно предоставяне на информация, което позволява да се предприемат действия за избягване или намаляване на рисковете и за осигуряване на готовност за ефективно реагиране;

⁽¹⁾ ОВ L 71, 10.3.2007 г., стр. 9.

5. „модул“ означава самостоятелна и независима предварително определена структура, обусловена от задачите и потребностите, на способностите на държавите-членки или подвижен оперативен екип на държавите-членки, представляваща комбинация от човешки и материални ресурси, която може да се използва според способността ѝ за намеса или според задачата(ите), която(ито) може да поеме.

ГЛАВА II

Готовност

Член 4

1. Държавите-членки определят предварително спасителните екипи или модули в рамките на компетентните си служби и, по-специално, службите си за гражданска защита или други аварийни служби, които биха могли да са на разположение за спасителни операции или да бъдат създадени в много кратък срок и изпратени по местоназначение, обикновено в рамките на 12 часа след искането за помощ. Те отчитат, че съставът на екипа или модула следва да зависи от вида сериозна извънредна ситуация и от конкретните потребности в тази ситуация.

2. Държавите-членки подбират експертите, които могат да бъдат повикани за работа на мястото на бедствието в екип за оценка и/или координация.

3. Държавите-членки работят доброволно за разработване на модули, по-специално за посрещане на приоритетните потребности от спасителни операции или подкрепа по линия на механизма, които са:

- а) съставени от ресурсите на една или повече държави, участващи в механизма;
- б) способни да изпълняват задачите в зоните на реагиране;
- в) способни да изпълняват задачите си в съответствие с установени международни насоки и, следователно, способни:
 - i) да бъдат изпращани в много кратък срок след искане за помощ,
 - ii) да работят самостоятелно и независимо за определен период от време, ако обстоятелствата на място изискват това,
- г) оперативно съвместими с други модули;
- д) обучени и тренирани да посрещнат изискванията за оперативна съвместимост съгласно букви а) и г);
- е) поставени на подчинение на лице, отговарящо за тяхната операция;
- ж) способни да окажат съдействие на други органи на ЕС и/или международни институции, особено на ООН.

4. Държавите-членки обсъждат възможността да предоставят, когато се наложи, други средства за помощ, които могат да бъдат получени от компетентните служби, като специализиран персонал и специално оборудване за извънредни ситуации, както и да се използват ресурсите, които могат да бъдат предоставени от неправителствени организации и други съответни институции.

5. Държавите-членки, желаещи да направят това, могат, при условие на съответни ограничения за сигурност, да предоставят информация за съответните военни сили, средства и възможности, които биха могли да бъдат използвани в краен случай като част от помощта в областта на гражданската защита посредством механизма, като например транспорт и логистична или медицинска подкрепа.

6. Държавите-членки предоставят съответната обща информация относно екипите, експертите, модулите и други средства за помощ, посочени в параграфи 1—4 от настоящия член, до шест месеца от приемането на настоящото решение и незабавно актуализират тази информация, когато е необходимо, както и относно медицински ресурси, посочени в член 5, точка 6.

7. Държавите-членки, подпомагани от Комисията при поискване от тяхна страна, вземат необходимите мерки за обезпечаване на своевременния транспорт на предложената от тях помощ в областта на гражданската защита.

8. Държавите-членки определят точките за контакт и информират съответно Комисията.

Член 5

Комисията изпълнява следните задачи:

1. създаване и управление на MIC;
2. създаване и управление на CECIS;
3. помощ за развитието на системи за откриване и ранно предупреждение за бедствия, предвидени в член 2, точка 7;
4. създаване на възможността за мобилизиране и изпращане възможно най-бързо на малки експертни екипи, отговорни за:
 - а) оценка на потребностите от гражданска защита на държавата, поискала помощ с оглед на наличната помощ от държавите-членки и механизма;
 - б) улесняване, при необходимост, на координацията на спасителните операции на място и, когато е необходимо и целесъобразно, установяване на връзка с компетентните органи на държавата, поискала помощ;

5. изготвяне на програма за обучение с цел подобряване на координацията на спасителните операции в областта на гражданската защита, като се обезпечи съвместимост и взаимно допълване между спасителните екипи и модулите, посочени в член 4, параграф 1, или по целесъобразност други спасителни средства, посочени в член 4, параграф 4, и като се подобри компетентността на експертите по смисъла на член 4, параграф 2. Програмата включва съвместни занятия и учения, както и система за обмен, позволяваща командироването на лица в други държави-членки;
6. обединяване и компилиране, в случай на сериозна извънредна ситуация, на информация относно възможностите на държавите-членки да поддържат производство на серуми и ваксини или други необходими медицински ресурси и относно запасите от такива ресурси, които биха могли да бъдат на разположение за спасителни операции;
7. създаване на програма за отчитане на поуките, извлечени по време на извършените операции в рамките на механизма, и разпространяване на тези поуки чрез системата за информация;
8. стимулиране и насърчаване на въвеждането и използването на нови технологии за целите на механизма;
9. предприемане на мерките, изброени в член 2, точки 8 и 9;
10. създаване на възможност за оказване на основна логистична подкрепа на експертите за оценка и/или координация;
11. предприемане на всякакви други подкрепящи и допълващи дейности, необходими в рамките на механизма, посочени в член 4 от Решение 2007/162/ЕО, Евратом.

ГЛАВА III

Реагиране

Член 6

1. В случай на сериозна извънредна ситуация в границите на Общността или при непосредствена заплаха за такава ситуация, която води или може да доведе до трансгранични последствия, държавата-членка, в която е настъпила извънредната ситуация, незабавно уведомява Комисията и държавите-членки, които могат да бъдат засегнати от извънредната ситуация.

Първата алинея не се прилага, когато задължението за нотификация вече е изпълнено по силата на съответното законодателство на Европейската общност или Европейската общност за атомна енергия или съществуващи международни споразумения.

2. В случай на сериозна извънредна ситуация на територията на Общността или на непосредствена заплаха за такава ситуация, при която една или повече държави-членки могат да поискат

помощ, държавата-членка, в която е настъпила извънредната ситуация, информира незабавно Комисията, когато може да се очаква евентуална молба за помощ посредством МІС, за да може Комисията съответно да информира другите държави-членки и да задейства компетентните си служби.

3. Когато е целесъобразно, нотификациите, посочени в параграфи 1 и 2, се извършват посредством СЕСІС.

Член 7

1. Когато на територията на Общността настъпи сериозна извънредна ситуация, държавата-членка може да поиска помощ посредством МІС или пряко от другите държави-членки. Искането е възможно най-конкретно.

2. В случай че бъде отправено искане за помощ посредством МІС, Комисията, при получаването на такова искане, по целесъобразност и без отлагане:

а) изпраща искането до точките за контакт на останалите държави-членки;

б) улеснява мобилизирането на екипите, експертите, модулите и други спасителни средства;

в) събира потвърдена информация за извънредната ситуация и я разпространява на държавите-членки.

3. Всяка държава-членка, към която е отправено искане за помощ, незабавно преценява дали е в състояние да окаже исканата помощ и уведомява за това държавата-членка, отправила искането, или посредством МІС, или пряко, като посочва размера и условията на всякаква помощ, която може да окаже. Ако държава-членка информира искащата държава-членка пряко, тя информира съответно и МІС. МІС информира постоянно държавите-членки.

4. Ръководенето на спасителните операции е отговорност на държавата-членка, която иска помощ. Органите на държавата-членка, която иска помощ, съставят насоки и, ако е необходимо, определят ограниченията на задачите, възложени на спасителните екипи или модули. Подробностите по изпълнението на тези задачи са в отговорностите на лицето, назначено от държавата-членка, предоставяща помощ.

5. В случаите, когато търсещата помощ държава-членка поиска спасителните екипи да ръководят операциите от нейно име, екипите, осигурени от държавите-членки и от Общността, се стараят да координират операциите си.

6. В случай че бъдат изпратени екипи за оценка и/или координация, те улесняват координацията между спасителните екипи и се свързват с компетентните органи на искащата държава-членка.

Член 8

1. В случай на сериозна извънредна ситуация, настъпила извън територията на Общността, при поискване може да се приложи също член 7 по отношение на спасителните операции в областта на гражданската защита извън територията на Общността.

Тези операции могат да се провеждат или като самостоятелни спасителни операции, или като подпомагане на операция, ръководена от международна организация.

Обхватът на условията за координация, съдържащ се в настоящия член, включва само помощ, предоставена по линия на механизма.

Мерките, предприети в съответствие с настоящия член, не засягат мерките, приети съгласно дял V от Договора за Европейския съюз.

2. Когато помощта в областта на гражданската защита, посочена в параграф 1, се предоставя в отговор на искане, разпространено чрез МКС, държавата-членка, председателстваща Съвета на Европейския съюз (наричана по-долу „председателството“), обезпечава цялостната координация на спасителните операции в областта на гражданската защита, като защита оперативната координираща роля на Комисията, определена в параграф 4.

3. По отношение на политическата и стратегическата координация председателството по-специално:

- а) оценява уместността на евентуалното използване на механизма като инструмент за улесняване и подпомагане на управлението на кризата;
- б) когато смята за необходимо, установява връзки със засегнатата трета страна на политическо равнище и поддържа връзка с тази страна на всички етапи от извънредната ситуация по отношение на цялостната политическа и стратегическа рамка на спасителните операции.

Ако е уместно, председателството може да поиска друга държава-членка да поеме отговорност, изцяло или частично, за политическата и стратегическата координация или да поиска Комисията да подпомогне тази координация.

4. Комисията поема оперативната координация в тясно сътрудничество с председателството в рамките на политическата и стратегическата координация, посочена в параграф 3. Оперативната координация се състои от следните дейности, според случая:

- а) поддържане на постоянен диалог с точките за контакт на държавите-членки, за да се осигури ефективен и последователен европейски принос в областта на гражданската защита по линията на механизма към цялостното усилие за подпомагане, по-конкретно:
 - i) информиране на държавите-членки без отлагане относно пълните искания за помощ;
 - ii) изпращане на място на екипи за оценка и/или координация, за да извършат оценка на ситуацията и потребностите и/или да улеснят оперативната координация на място на помощта, предоставена по линия на механизма;
 - iii) изготвяне на оценки на потребностите в сътрудничество с екипите за оценка и/или координация и други участници, включително други служби на ЕС;
 - iv) обмен на съответните оценки и анализи с всички съответни участници;
 - v) предоставяне на преглед на помощта, предложена от държавите-членки и други източници;
 - vi) информиране относно необходимия вид помощ, за да се осигури съответствие на оказваната помощ в областта на гражданската защита с оценяването на потребностите;
 - vii) подпомагане при преодоляване на всякакви практически трудности при оказването на помощ в зони като транзитна зона и митница;
- б) поддържане на контакт със засегнатите трети страни относно технически подробности, като например точните потребности от помощ, приемането на оферти и практическите условия за приемане и разпределение на помощта на място;
- в) поддържане на контакт или сътрудничество с Координационното бюро на ООН по хуманитарни въпроси (UNOCHA), когато то присъства, и с други съответни участници, допринасящи към общото усилие за подпомагане с цел максимална ефективност, търсене на взаимно допълване и избягване на дублиране и пропуски;
- г) поддържане на контакт с всички съответни участници, особено в заключителната фаза на спасителните операции по линия на механизма, за улесняване на плавното предаване.

5. Ако е уместно, Комисията може, според отделния случай, да предприеме допълнителни задачи със съгласието на председателството.

6. Комисията може в тясно сътрудничество с председателството да определи екипите за оценка и/или координация, посочени в параграф 4, буква а), ii). Екипите са съставени от експерти и ръководител на екип, осигурени от държавите-членки за всеки отделен случай. Комисията подбира експертите и ръководителя на този екип въз основа на техните квалификации и опит, включително степента на проведеното обучение за нивото на механизма, предишен опит в мисии по линия на механизма и друга международна подпомагаша дейност. Подборът се основава също и на други критерии, включително владееене на езици, за да се гарантира, че екипът като цяло притежава нужните умения за конкретната ситуация.

МИС поддържа тесен контакт с екипите за оценка и/или координация и им предоставя подкрепа и насоки.

7. Председателството и Комисията осигуряват тясно сътрудничество и поддържат постоянен диалог на всички етапи от извънредната ситуация по отношение на спасителните операции.

Оперативната координация е изцяло интегрирана с цялостната координация, осигурена от Координационното бюро на ООН по хуманитарни въпроси, когато присъства, и зачита неговата водеща роля.

Координацията посредством механизма не засяга двустранните контакти между участващите държави-членки и засегнатата държава, нито сътрудничеството между държавите-членки и Обединените нации. Такива двустранни контакти могат да бъдат използвани също и за допринасяне към координацията посредством механизма.

Търси се ефективност и допълване с други инструменти на Съюза или на Общността. По-конкретно Комисията обезпечават допълването и съгласуваността на дейностите по линия на механизма и дейностите, финансирани съгласно Регламент (ЕО) № 1257/96.

В случай на сериозна извънредна ситуация извън Общността евентуалното използване на наличните военни сили, средства и възможности за помощ в областта на гражданската защита следва да е в съответствие с принципите на съответните насоки на ООН.

8. Координационната роля на председателството и Комисията, посочена в настоящия член, не засяга компетенциите на държавите-членки и отговорността за техните екипи, модули и друга помощ, включително военни сили, средства и възможности. По-конкретно, координацията от председателството и Комисията не води до издаване на заповеди на екипите на държавите-членки, модулите и друга подкрепа,

които се разгръщат доброволно в съответствие с координацията на ниво главно командване и на място.

9. За целите на координацията, посочена по-горе, и за да се обезпечи всеотдаен принос към цялостното усилие за помощ:

- а) всички държави-членки, предоставящи помощ в областта на гражданската защита, посочена в параграф 1, в отговор на искане, разпространено посредством МИС, подават постоянно пълна информация на МИС за своите дейности, и
- б) екипите и модулите на държавите-членки на място, участващи в спасителните операции по линия на механизма, поддържат тясно връзка с екипите на МИС за координация и/или оценка на място.

Член 9

Комисията може да подкрепя и допълва помощта в областта на гражданската защита, предоставена от държавите-членки в контекста на механизма, като предприема мерките, изброени в член 2, точки 8 и 9.

ГЛАВА IV

Заклучителни разпоредби

Член 10

Механизмът е отворен за участие на страни кандидатки.

Други трети страни, както и международни или регионални организации могат да сътрудничат в дейностите по линия на този механизъм в случаите, когато съществуват споразумения между тези трети страни или организации и Общността, които позволяват това.

Член 11

За целите на прилагането на настоящото решение държавите-членки определят компетентните органи и информират съответно Комисията.

Член 12

Комисията съгласно процедурите по член 13, параграф 2 изготвя правила за изпълнение по-специално относно следните въпроси:

1. ресурсите, които са в наличност за спасителните операции, посочени в член 4;
2. МИС, предвиден в член 2, точка 5;
3. CECIS, предвидена в член 2, точка 6;

4. екипите за оценка и/или координация, предвидени в член 2, точка 4, включително критериите за подбора на експерти;
5. програмата за обучение, предвидена в член 2, точка 2;
6. модулите, предвидени в член 4, параграф 3;
7. системите за откриване и ранно предупреждение, предвидени в член 2, точка 7;
8. информация относно медицинските ресурси, предвидена в член 5, точка 6;
9. спасителните операции на територията на Общността, както е предвидено в член 7, както и спасителните операции извън територията на Общността, както е предвидено в член 8.

Член 13

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден по силата на член 13 от Решение 2007/162/ЕО, Евратом.
2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, определен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

Член 14

Комисията оценява прилагането на настоящото решение всяка трета година от датата на неговото нотифициране и предава заключенията на тази оценка на Европейския парламент и на Съвета.

Заключенията се придружават, ако е уместно, от предложения за изменения на настоящото решение.

Член 15

Решение 2001/792/ЕО, Евратом, се отменя.

Позоваванията на отмененото решение се тълкуват като позовавания на настоящото решение и се четат в съответствие с таблицата на съответствието в приложението.

Член 16

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 8 ноември 2007 година.

За Съвета
Председател
R. PEREIRA

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Решение 2001/792/ЕО, Евратом на Съвета	Настоящото решение
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, първа и втора алинея	Член 1, параграф 2, първа и втора алинея
Член 1, параграф 2, трета алинея	Съображение 4, второ изречение
Член 1, параграф 3, уводно изречение	Член 2, уводно изречение
Член 1, параграф 3, първо тире	Член 2, точка 1
Член 1, параграф 3, второ тире	Член 2, точка 2
Член 1, параграф 3, трето тире	Член 2, точка 3
Член 1, параграф 3, четвърто тире	Член 2, точка 4
Член 1, параграф 3, пето тире	Член 2, точка 5
Член 1, параграф 3, шесто тире	Член 2, точка 6
—	Член 2, точка 7
—	Член 2, точка 8
—	Член 2, точка 9
—	Член 2, точка 10
Член 1, параграф 3, седмо тире	Член 2, точка 11
—	Член 3
Член 2, параграф 1	Член 6, параграфи 1 и 2
Член 2, параграф 2	Член 6, параграф 3
Член 3, уводно изречение	—
Член 3, буква а)	Член 4, параграф 1
Член 3, буква б)	Член 4, параграф 2
—	Член 4, параграф 3
Член 3, буква в)	Член 4, параграф 6
Член 3, буква г)	Член 4, параграф 4
—	Член 4, параграф 5
—	Член 4, параграф 7
Член 3, буква д)	Член 4, параграф 8 и член 11
Член 4, уводно изречение	Член 5, уводно изречение
Член 4, буква а)	Член 5, точка 1
Член 4, буква б)	Член 5, точка 2
—	Член 5, точка 3
Член 4, буква в)	Член 5, точка 4
Член 4, буква г)	Член 5, точка 5
Член 4, буква д)	Член 5, точка 6

Решение 2001/792/ЕО, Евратом на Съвета	Настоящото решение
Член 4, буква е)	Член 5, точка 7
Член 4, буква ж)	Член 5, точка 8
Член 4, буква з)	Член 5, точка 9
—	Член 5, точка 10
—	Член 5, точка 11
Член 5, параграф 1	Член 7, параграфи 1 и 2
Член 5, параграф 2	Член 7, параграф 3
Член 5, параграф 3	Член 7, параграф 4
Член 5, параграф 4	Член 7, параграф 5
Член 5, параграф 5	Член 7, параграф 6
Член 6, първа алинея	Член 8, параграф 1
Член 6, втора алинея	Член 8, параграфи от 2 до 9
—	Член 9
	Членове 9.2 — 9.9
Член 7	Член 10, първа алинея
—	Член 10, втора алинея
Член 8, параграф 1	—
Член 8, параграф 2, уводно изречение	Член 12, уводно изречение
Член 8, параграф 2, буква а)	Член 12, точка 1
Член 8, параграф 2, буква б)	Член 12, точка 2
Член 8, параграф 2, буква в)	Член 12, точка 3
Член 8, параграф 2, буква г)	Член 12, точка 4
Член 8, параграф 2, буква д)	Член 12, точка 5
—	Член 12, точка 6
—	Член 12, точка 7
Член 8, параграф 2, буква е)	Член 12, точка 8
Член 8, параграф 2, буква ж)	Член 12, точка 9
Член 9, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 9, параграф 2	—
Член 9, параграф 3	Член 13, параграф 2
Член 9, параграф 4	
Член 10	Член 14
—	Член 15
Член 11	—
Член 12	Член 16